

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 1. jūnijā
(OR. en)

10103/23
ADD 1

Starpiestāžu lieta:
2023/0172(COD)

TRANS 217
MAR 77
CODEC 1008
IA 128
OMI 45

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 1. jūnijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 272 final - Annex
Temats:	PIELIKUMS dokumentam Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2009/21/EK par karoga valstij noteikto prasību ievērošanu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 272 *final - Annex*.

Pielikumā: COM(2023) 272 *final - Annex*

Briselē, 1.6.2023.
COM(2023) 272 final

ANNEX

PIELIKUMS

dokumentam

**Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai,
ar ko groza Direktīvu 2009/21/EK par karoga valstij noteikto prasību ievērošanu**

{SEC(2023) 210 final} - {SWD(2023) 165 final} - {SWD(2023) 166 final}

PIELIKUMS

“PIELIKUMS

Rezolūcija Nr. A.1070(28)

(pieņemta 2013. gada 4. decembrī)

SJO INSTRUMENTU ĪSTENOŠANAS KODEKSS (III KODEKSS)

1. DAĻA — KOPĒJĀS TERITORIJAS

Mērķis

1. Šī Kodeksa mērķis ir uzlabot drošību uz jūras un jūras vides aizsardzību un palīdzēt valstīm Organizācijas instrumentu īstenošanā.

2. Dažādas valstis aplūkos šo kodeksu atbilstoši saviem apstākļiem un tam vajadzētu būt saistošam tikai to instrumentu īstenošanai, kuru līgumslēdzējas valdības vai puses tās ir. Ģeogrāfijas un apstākļu dēļ dažām valstīm var būt

lielāka loma kā karoga valstij nekā ostas valstij vai piekrastes valstij, savukārt citām var būt lielāka loma kā piekrastes valstij vai ostas valstij, nevis kā karoga valstij.

Stratēģija

3. Lai sasniegtu šā kodeksa mērķi, valstij tiek ieteikts:

1) izstrādāt vispārēju stratēģiju, ar ko nodrošināt, ka tiek pildītas tās starptautiskās saistības un pienākumi kā karoga, ostas un piekrastes valstij;

2) izveidot metodoloģiju, lai uzraudzītu un novērtētu, vai stratēģija nodrošina efektīvu attiecīgo starptautisko obligāto instrumentu īstenošanu un izpildi; un

3) pastāvīgi pārskatīt stratēģiju, lai sasniegtu, uzturētu un uzlabotu vispārējo organizatorisko sniegumu un spēju kā karoga, ostas un piekrastes valstij.

Vispārīgi

4. Saskaņā ar vispārējiem līgumu tiesību un SJO konvenciju noteikumiem valstīm vajadzētu būt atbildīgām par tādu normatīvo aktu izdošanu un jebkādu citu tādu pasākumu veikšanu, kas var būt

nepieciešami, lai šie instrumenti pilnvērtīgi un pilnībā stātos spēkā un nodrošinātu cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras un jūras vides aizsardzību. jūrā un jūras vides aizsardzībai.

5. Veicot pasākumus jūras vides piesārņojuma novēršanai, samazināšanai un kontrolei, valstīm būtu jārīkojas tā, lai tieši vai netieši nepārnestu kaitējumu vai apdraudējumus no vienas teritorijas uz citu vai nepārveidotu vienu piesārņojuma veidu citā.

Darbības joma

6. Kodeksa mērķis ir regulēt tos aspektus, kas nepieciešami, lai līgumslēdzēja valdība vai puse pilnvērtīgi un pilnībā īstenotu piemērojamo starptautisko instrumentu, kuru līgumslēdzēja valdība vai puse tā ir, noteikumus attiecībā uz šādām jomām:

- 1) cilvēku dzīvības aizsardzība uz jūras;
 - 2) kuģu izraisīta piesārņojuma novēršana;
 - 3) jūrnieku sagatavošanas, diplomēšanas un sardzes pildīšanas standarti;
 - 4) kravas zīmes;
 - 5) kuģu tilpības mērīšana; un
 - 6) starptautiskie kuģu sadursmju novēršanas noteikumi.
7. Izstrādājot politiku, tiesību aktus, saistītos noteikumus, kā arī administratīvās procedūras šo pienākumu un atbildības īstenošanai un izpildei, valstij būtu jāapsver un jārisina šādas jomas:
- 1) jurisdikcija;
 - 2) organizācija un pilnvaras;
 - 3) tiesību akti un noteikumi;
 - 4) piemērojamo starptautisko saistošo instrumentu un noteikumu izsludināšana;
 - 5) izpildes pasākumi;
 - 6) kontroles, apskāšu, inspekciju un revīziju veikšanas, pārbaudes, apstiprināšanas un sertifikācijas funkcijas;
 - 7) atzīto organizāciju un attiecīgā gadījumā izraudzīto inspektoru atlase, atzīšana, pilnvarošana, nodrošināšana un uzraudzība;
 - 8) izmeklēšanas, par kurām jāziņo SJO; un
 - 9) ziņošana SJO un citām administrācijām.

Sākotnējās darbības

8. Kad attiecībā uz kādu valsti stājas spēkā jauns vai grozīts SJO instruments, šis valsts valdībai būtu jāspēj īstenot un piemērot tā noteikumus, izmantojot attiecīgus valsts tiesību aktus, un nodrošināt nepieciešamo īstenošanas un izpildes infrastruktūru. Tas nozīmē, ka valsts valdībai būtu:

- 1) jāspēj izsludināt tiesību aktus, kas ļauj efektīvi realizēt administratīvo, tehnisko un sociālo jurisdikciju un kontroli pār kuģiem, kuri kuģo ar tās karogu, un jo īpaši nodrošināt juridisko pamatu vispārējām prasībām attiecībā uz reģistriem, kuģu inspekcijām, drošības un piesārņojuma novēršanas tiesību aktiem, kas attiecas uz šādiem kuģiem, un ar tiem saistīto noteikumu izstrādi;
- 2) jābūt juridiskajam pamatam valstu normatīvo aktu izpildei, arī ar to saistītajām izmeklēšanas un sodīšanas procedūrām; un
- 3) jābūt pietiekami daudz darbinieku ar pieredzi jūrlietās, kas palīdzētu vajadzīgo valsts likumu izsludināšanā un visu valsts saistību pildīšanā, arī ziņošanā, kā prasīts attiecīgajās konvencijās.

Informācijas nosūtīšana

9. Valstij būtu jādara zināma visām iesaistītajām pusēm tās stratēģija, kas minēta 3. punktā, tajā skaitā informācija par tās tiesību aktiem.

Ieraksti

10. Vajadzības gadījumā būtu jāizveido un jāuztur uzskaites, lai sniegtu pierādījumus par valsts atbilstību prasībām un rezultatīvu darbību. Uzskaites informācijai būtu jābūt salasāmai, viegli identificējamai un izgūstamai. Būtu jānosaka dokumentēta procedūra, ar kuru noteikt kontroles, kas nepieciešamas uzskaites datu identificēšanai, glabāšanai, aizsardzībai, izgūšanai, glabāšanas laikam un iznīcināšanai.

Uzlabojumi

11. Valstīm būtu pastāvīgi jāuzlabo to pasākumu atbilstība, kas tiek veikti, lai īstenotu tās konvencijas un protokolus, kurus tās ir pieņēmušas. Uzlabojumi būtu jāveic, stingri un iedarbīgi piemērojot un izpildot valsts tiesību aktus, kā arī attiecīgi uzraugot to ievērošanu.

12. Valstij būtu jāveicina tāda kultūra, kas nodrošina iespējas uzlabot darbības rezultātus kuģošanas drošības un vides aizsardzības jomā, kas cita starpā var ietvert:

- 1) nepārtrauktas apmācības programmas saistībā ar drošību un piesārņojuma novēršanu;
- 2) reģionālās un valsts mēroga mācības par drošību un piesārņojuma novēršanu, kurās iesaistās plašs ar jūrlietām saistīto valsts, reģionālo un starptautisko organizāciju, uzņēmumu un jūrnieku loks; un
- 3) atlīdzību un stimulu mehānismu izmantošanu attiecībā uz kuģniecības uzņēmumiem un jūrniekiem saistībā ar drošības un piesārņojuma novēršanas uzlabošanu.

13. Turklāt valstij būtu jāveic pasākumi neatbilstību cēloņu noteikšanai un novēršanai, lai nepieļautu to atkārtošanos, tajā skaitā:

- 1) jāpārskata neatbilstības un jāveic to analīze;
- 2) jāīsteno nepieciešamie korektīvie pasākumi; un
- 3) jāpārskata veiktie korektīvie pasākumi.

14. Valstij būtu jānosaka nepieciešamie pasākumi iespējamo neatbilstību cēloņu novēršanai, lai nepieļautu to rašanos.

2. DAĻA — KAROGA VALSTIS

15. Lai rezultatīvi pildītu savus pienākumus un saistības, karoga valstīm būtu:

- 1) jāīsteno politika, ar kuru, izdodot valsts tiesību aktus un norādījumus, varēs palīdzēt īstenot un izpildīt visu to drošības un piesārņojuma novēršanas konvenciju un protokolu prasības, kuru puses tās ir; un
- 2) pēc vajadzības savām administrācijām jāpiešķir tiesības atjaunināt un pārskatīt jebkādu attiecīgo pieņemto politiku.

16. Karoga valstij būtu jānodrošina resursi un jāievieš procesi, ar kuriem ir iespējams pārvaldīt drošības un vides aizsardzības programmu, kurā būtu jāiekļauj vismaz šādi aspekti:

1) administratīvie norādījumi par to, kā īstenot piemērojamos starptautiskos noteikumus, kā arī jebkādu tādu skaidrojamu valsts noteikumu izstrādāšana un izplatīšana, kas var būt nepieciešami, tajā skaitā apliecības, ko izdevusi klasifikācijas sabiedrība, kuru karoga valsts ir atzinusi saskaņā ar *SOLAS* konvencijas XI-1/1 iedaļas noteikumiem un kuras apliecību karoga valsts pieprasa, lai pierādītu atbilstību starptautiskās konvencijas, kuras puse ir karoga valsts, strukturālajām, mehāniskajām, elektrotehniskajām un/vai citām prasībām vai karoga valsts noteikumu prasību ievērošanu;

2) atbilstība piemērojamo starptautisko instrumentu prasībām, izmantojot revīzijas un pārbaudes programmu, kas ir neatkarīga no jebkuras administratīvas iestādes, kura izdod vajadzīgās apliecības un attiecīgo dokumentāciju, un/vai no jebkuras struktūras, kurai valsts ir deleģējusi pilnvaras izdot vajadzīgās apliecības un attiecīgo dokumentāciju;

3) atbilstība prasībām, kas saistītas ar starptautiskajiem jūrnieku sagatavošanas, diplomēšanas un sardzes pildīšanas standartiem. Šie standarti cita starpā ietver:

1. jūrnieku apmācību, kompetences novērtēšana un diplomēšanu;

2. sertifikātus un apstiprinājumus, kas precīzi atspoguļo jūrnieku kompetenci, izmantojot atbilstošu terminoloģiju, kā arī terminus, kas ir identiski tiem, kuri izmantoti jebkurā kuģim izdotajā drošas apkalpes komplektēšanas dokumentā;

3. valsts veiktu objektīvu izmeklēšanu jebkuras sertifikātu vai apstiprinājumu turētāju rīcības vai bezdarbības izraisītas kļūmes gadījumā, par kuru ir ziņots un kura var sagādāt tiešus draudus cilvēka dzīvībai vai īpašumam uz jūras vai jūras videi;

4. pasākumus valsts izdoto sertifikātu vai apstiprinājumu atsaukšanai, apturēšanai vai anulēšanai, ja tas ir pamatoti un ja tas nepieciešams, lai novērstu krāpšanu; un

5. administratīvā kārtība (arī tāda, kas ietver apmācības, novērtēšanas un sertificēšanas darbības, ko veic citas valsts pārziņā), saskaņā ar kuru karoga valsts uzņemas atbildību par to kapteiņu, virsnieku un citu jūrnieku kompetences nodrošināšanu, kuri strādā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu;

4) nelaiemes gadījumu izmeklēšana un atbilstīga un savlaicīga to gadījumu izskatīšana, kas saistīti ar kuģiem, kuros konstatēti trūkumi; un

5) norādījumu izstrāde, dokumentēšana un sniegšana attiecībā uz tām prasībām, kuras noteiktas attiecīgajos starptautiskajos instrumentos un kuras apmierina administrāciju.

17. Karoga valstij būtu jānodrošina, ka kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, ir pietiekami liela un pietiekami efektīva apkalpe, ņemot vērā attiecīgos un esošos pasākumus, piemēram, organizācijas pieņemtos Drošas kuģa apkalpes komplektēšanas principus.

Pilnvaru deleģēšana

18. Tikai attiecībā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar karoga valsts karogu, — karoga valstij, kas pilnvaru atzītu organizāciju rīkoties tās vārdā, veicot apskates, inspekcijas un revīzijas, izdodot sertifikātus un dokumentus, marķējot kuģus un veicot citas obligātās

darbības, kas nepieciešamas saskaņā ar SJO konvencijām vai valsts tiesību aktiem, būtu jāreglamentē šāda(-u) pilnvarojuma(-u) piešķiršana saskaņā ar piemērojamām starptautisko obligāto instrumentu prasībām, lai:

- 1) noteiktu, vai atzītajai organizācijai ir pietiekami resursi tehnisko, vadības un pētniecības spēju ziņā, lai izpildītu uzticētos uzdevumus saskaņā ar nepieciešamajiem standartiem, kas attiecas uz atzītajām organizācijām, kuras darbojas administrācijas vārdā, kā noteikts attiecīgajos SJO instrumentos;
- 2) nodrošinātu, ka to pamatā ir oficiāls rakstisks nolīgums starp administrāciju un atzīto organizāciju, kas ietver vismaz elementus, kuri izklāstīti attiecīgajos SJO instrumentos vai līdzvērtīgos juridiskos noteikumos, un kas var balstīties uz nolīguma paraugu atzīto organizāciju, kuras darbojas administrācijas vārdā, pilnvarošanai;
- 3) izdotu īpašus norādījumus, kuros sīki izklāstītas darbības, kas veicamas gadījumā, ja tiek konstatēts, ka kuģis nav piemērots izbraukšanai jūrā, neapdraudot kuģi vai personas uz tā klāja, vai ja tiek konstatēts, ka tas nesamērīgi apdraud jūras vidi;
- 4) nodrošinātu atzītajai organizācijai visus tos attiecīgos valsts tiesību aktus un to interpretācijas, ar ko īsteno konvenciju noteikumus, un (tikai attiecībā uz kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar attiecīgās valsts karogu) norādītu, vai jebkādi administrācijas papildu standarti tā vai citādi pārsniedz konvenciju prasības; un
- 5) pieprasītu atzītajai organizācijai veikt uzskaiti, lai administrācijai nodrošinātu datus, kas palīdzētu interpretēt piemērojamajos starptautiskajos dokumentos ietvertās prasības.

19. Nevienai kara valstij nevajadzētu pilnvarot tās atzītās organizācijas piemērot kuģiem, kas nav tiesīgi kuģot ar attiecīgās valsts karogu, jebkādas tādas prasības saistībā ar klasifikācijas noteikumiem, prasībām, procedūrām vai citu obligāto sertifikācijas procesu veikšanu, kas ir plašākas par konvencijas prasībām un SJO obligātajiem instrumentiem.

20. Kara valstij būtu jāizveido pārraudzības programma vai jāpiedalās tajā, paredzot atbilstošus resursus tās atzītās(-o) organizācijas(-u) uzraudzībai un saziņai ar to(tām), ar mērķi nodrošināt to starptautisko saistību pilnīgu izpildi:

- 1) īstenot to pilnvaras veikt papildu apskates, lai nodrošinātu, ka kuģi, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, faktiski atbilst piemērojamo starptautisko instrumentu prasībām;
- 2) pēc vajadzības veikt papildu apskates, lai nodrošinātu, ka kuģi, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, atbilst valsts prasībām, kas papildina starptautiskās obligātās prasības; un
- 3) nodrošināt darbiniekus, kas labi pārzina kara valsts un atzīto organizāciju noteikumus un kas ir pieejami, lai veiktu rezultatīvu atzīto organizāciju pārraudzību.

21. Kara valstij, kas izraugās inspektoru(-us), kuri tās vārdā veic apskates, revīzijas un inspekcijas, būtu attiecīgi jāreglamentē šāda izraudzīšanās saskaņā ar 18. punktu (jo īpaši tā 3. un 4. apakšpunktā) sniegtajiem norādījumiem.

Izpildes panākšana

22. Kara valstij būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka kuģi, kam ir tiesības kuģot ar tās karogu, un tās jurisdikcijā esošās struktūras un personas ievēro starptautiskos noteikumus un standartus, lai nodrošinātu tās starptautisko saistību izpildi. Šādi pasākumi cita starpā ietver prasības:

- 1) aizliegt kuģot tiem kuģiem, kuri ir tiesīgi kuģot ar šīs valsts karogu, līdz šie kuģi var izbraukt jūrā atbilstoši starptautisko noteikumu un standartu prasībām;
- 2) periodiski inspicēt kuģus, kuri ir tiesīgi kuģot ar šīs valsts karogu, lai pārbaudītu, vai kuģa un tā apkalpes faktiskais stāvoklis atbilst tam izdotajām apliecībām;
- 3) to, ka inspektors 2. apakšpunktā minētās periodiskās inspekcijas laikā nodrošina, ka uz kuģiem norīkotie jūrniece ir iepazinušies ar:

1. to konkrētajiem pienākumiem; un

2. kuģa organizāciju, iekārtām, aprīkojumu un procedūrām;

- 4) nodrošināt, ka kuģa apkalpe kopumā var rezultatīvi koordinēt darbības ārkārtas situācijās un kad tiek veiktas, kas ir būtiski svarīgas drošībai vai piesārņojuma novēršanai vai mazināšanai;

- 5) valsts normatīvajos aktos paredzēt pietiekami bargus sodus, lai atturētu kuģus, kam ir tiesības kuģot ar attiecīgās valsts karogu, no starptautisko noteikumu un standartu pārkāpšanas;

- 6) pēc izmeklēšanas veikšanas uzsākt tiesvedību pret kuģiem, kam ir tiesības kuģot ar attiecīgās valsts karogu un kas ir pārkāpuši starptautiskos noteikumus un standartus, neatkarīgi no tā, kur pārkāpums noticis;

- 7) valsts normatīvajos aktos paredzēt pietiekami bargus sodus, lai atturētu no starptautisko noteikumu un standartu pārkāpumiem personas, kurām ir attiecīgās valsts vārdā izdoti sertifikāti vai apstiprinājumi; un

- 8) pēc izmeklēšanas uzsāk tiesvedību pret personām, kurām ir sertifikāti vai apstiprinājumi un kuras ir pārkāpušas starptautiskos noteikumus un standartus, neatkarīgi no tā, kur pārkāpums noticis.

23. Karoga valstij būtu pēc vajadzības jāizstrādā un jāīsteno kontroles un uzraudzības programma, lai:

- 1) nodrošinātu ātru un rūpīgu nelaimes gadījumu izmeklēšanu, vajadzības gadījumā par to ziņojot SJO;

- 2) nodrošinātu statistikas datu vākšanu, lai varētu veikt tendenču analīzes ar mērķi noteikt problemātiskās jomas; un

- 3) nodrošinātu savlaicīgu reaģēšanu uz trūkumiem un iespējamām piesārņojuma gadījumiem, par kuriem ziņo ostas vai piekrastes valstis.

24. Turklāt karoga valstij būtu:

- 1) ar valsts tiesību aktiem jānodrošina atbilstība piemērojamajiem starptautiskajiem instrumentiem;

- 2) jānodrošina pienācīgs skaits kvalificētu darbinieku, lai īstenotu un izpildītu 15.1. apakšpunktā minētos valsts tiesību aktus, tajā skaitā darbiniekus izmeklēšanu un apskašu veikšanai;

- 3) jānodrošina pietiekams skaits kvalificētu karoga valsts darbinieku, lai izmeklētu gadījumus, kad kuģus, kas ir tiesīgi kuģot ar attiecīgās valsts karogu, aiztur ostas valstis;

- 4) jānodrošina pietiekams skaits kvalificētu karoga valsts darbinieku, lai izmeklētu gadījumus, kad ostas valstis apšaubā kāda sertifikāta vai apstiprinājuma derīgumu vai

to personu kompetenci, kurām ir šādi sertifikāti vai apstiprinājumi, kas izdoti attiecīgās valsts vārdā; un

5) jānodrošina karoga valsts inspektoru un izmeklētāju apmācība un darbības pārraudzība.

25. Ja karoga valsti informē, ka kuģi, kuram ir tiesības kuģot ar šīs valsts karogu, ir aizturējusi ostas valsts, karoga valstij būtu jāpārtrauc, ka tiek veikti attiecīgi korektīvie pasākumi, lai panāktu, ka attiecīgais kuģis nekavējoties nodrošina atbilstību piemērojamajiem starptautiskajiem instrumentiem.

26. Karoga valstij vai atzītai organizācijai, kas rīkojas tās vārdā, būtu jāizdod vai jāapstiprina starptautiska apliecība kuģim tikai pēc tam, kad tā konstatējusi, ka kuģis atbilst visām piemērojamajām prasībām.

27. Karoga valstij būtu jāizdod personai starptautisks kompetences sertifikāts vai apstiprinājums tikai pēc tam, kad tā konstatējusi, ka persona atbilst visām piemērojamajām prasībām.

Karoga valsts inspektori

28. Karoga valstij būtu jānosaka un jādokumentē pienākumi, pilnvaras un saiknes starp personālu, kas vada, veic un pārbauda darbu, kurš saistīts ar drošību un piesārņojuma novēršanu un ietekmē to.

29. Darbiniekiem, kas ir atbildīgi par apskašu, inspekciju un revīziju veikšanu uz kuģiem un uzņēmumos, uz kuriem attiecas attiecīgie starptautiskie obligātie instrumenti, vai kas veic šādas apskates, inspekcijas un revīzijas, būtu jābūt vismaz šādām zināšanām:

1) pienācīga jūrniecības vai kuģniecības mācību iestādē iegūta kvalifikācija un attiecīga pieredze darbā jūrā kā sertificētam kuģa virsniekam, kuram ir vai ir bijis derīgs vadības līmeņa kompetences sertifikāts un kurš kopš kompetences sertifikāta iegūšanas ir uzturējis tehniskās zināšanas par kuģiem un to ekspluatāciju; vai

2) karoga valsts atzītā augstākās izglītības iestādē iegūts diploms vai tam līdzvērtīgs grāds attiecīgajā inženierzinātņu vai zinātnes jomā; vai

3) apskašu veicēja akreditācija, kas iegūta, piedaloties oficiāli apstiprinātā apmācības programmā, kuras rezultātā sasniegts tāds pats apskašu veicēju pieredzes un kompetences standarts, kāds prasīts 29.1., 29.2. un 32. punktā.

30. Darbiniekiem, kuru kvalifikācija atbilst 29.1. punktam, būtu jābūt nostrādājušam uz jūras ne mazāk kā trīs gadus kā klāja virsniekam vai mašīntelpas mehāniķim.

31. Darbiniekiem, kuru kvalifikācija atbilst 29.2. punktam, būtu jābūt nostrādājušam attiecīgajā amatā vismaz trīs gadus.

32. Turklāt šādiem darbiniekiem būtu jābūt pienācīgām dokumentētās apmācības programmās iegūtām praktiskām un teorētiskām zināšanām, kas attiecas uz kuģiem, to ekspluatāciju un attiecīgo valsts un starptautisko instrumentu noteikumiem un kas nepieciešamas karoga valsts apskašu veicēju amata pienākumu pildīšanai.

33. Citiem darbiniekiem, kas palīdz šādu darbu veikšanā, būtu jābūt pienācīgi izglītotiem un apmācītiem, kā arī tos būtu pienācīgi jāuzrauga atbilstoši uzdevumiem, kurus viņi ir pilnvaroti veikt.

34. Attiecīgu iepriekšēju pieredzi konkrētajā jomā uzskata par priekšrocību; ja iepriekšējas pieredzes nav, administrācijai būtu jāsniedz pienācīga praktiskā apmācība.

35. Karoga valstij būtu jāievieš dokumentēta darbinieku kvalifikācijas celšanas un pastāvīgas zināšanu atjaunināšanas sistēma atbilstoši uzdevumiem, kurus tie ir pilnvaroti veikt.

36. Atkarībā no veicamās(-ajām) funkcijas(-ām) kvalifikācijai būtu jāietver:

- 1) zināšanas par piemērojamiem starptautiskajiem un valstu noteikumiem attiecībā uz kuģiem, kuģniecības uzņēmumiem, kuģu apkalpi, kravu un ekspluatāciju;
- 2) zināšanas par procedūrām, kādas piemērojamas apskates, sertifikācijas, kontroles, izmeklēšanas un pārraudzības funkcijām;
- 3) izpratne par to starptautisko un valsts instrumentu mērķiem un uzdevumiem, kas attiecas uz kuģošanas drošību un jūras vides aizsardzību, un par saistītajām programmām;
- 4) izpratne par iekšējiem un ārējiem procesiem gan uz kuģa, gan krastā;
- 5) profesionālā kompetence, kas nepieciešamas, lai rezultatīvi un efektīvi veiktu dotos uzdevumus;
- 6) pilnīga izpratne par drošību visos apstākļos, arī par savu drošību; un
- 7) apmācība vai pieredze saistībā ar dažādajiem veicamajiem uzdevumiem un, vēlams, arī saistībā ar novērtējamo funkciju veikšanu.

37. Karoga valstij būtu jāizdod identifikācijas dokuments, kas inspektoram jānēsā līdzi, kad tas veic savus pienākumus.

Karoga valsts veiktās izmeklēšanas

38. Jūras drošības izmeklēšana būtu jāveic neatkarīgiem un objektīviem izmeklētājiem, kuriem ir atbilstoša kvalifikācija un zināšanas ar attiecīgo negadījumu saistītajos jautājumos. Saskaņā ar vienošanos par to, kura valsts vai valstis veiks ar kuģošanas drošību saistītās izmeklēšanas, karoga valstij šajā nolūkā būtu jānodrošina kvalificēti izmeklētāji neatkarīgi no negadījuma vai starpgadījuma vietas.

39. Karoga valstij ieteicams nodrošināt to, ka izmeklētājiem ir zināšanas un praktiskā darba pieredze jomās, kas ir saistītas ar viņu parastajiem pienākumiem. Turklāt, lai palīdzētu atsevišķiem izmeklētājiem veikt pienākumus, kas nav viņu parastie pienākumi, karoga valstij ir ieteicams pēc vajadzības nodrošināt brīvu piekļuvi specializētām zināšanām šādās jomās:

- 1) navigācija un noteikumi par sadursmēm;
- 2) karoga valsts noteikumi par kompetences sertifikātiem;
- 3) jūras piesārņojuma cēloņi;
- 4) iztaujāšanas paņēmieni;
- 5) pierādījumu vākšana; un
- 6) cilvēka faktora seku novērtēšana.

40. Ieteicams izmeklēt visus nelaimes gadījumus, kuros gūtas traumas, kuru dēļ attiecīgā persona trīs dienas vai ilgāk nespēj pildīt savus darba pienākumus, vai ar darbu saistītus negadījumus un nelaimes gadījumus uz karoga valsts kuģa, kuru rezultātā iestājusies nāve, kā arī jāpublisko šādu izmeklēšanu rezultātus.

41. Ar kuģiem saistīti nelaimes gadījumi būtu jāizmeklē un par tiem būtu jāziņo saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem instrumentiem, ņemot vērā Negadījumu izmeklēšanas kodeksu, kurā var izdarīt grozījumus, un SJO izstrādātās vadlīnijas. Izmeklēšanas ziņojums

kopā ar karoga valsts apsvērumiem būtu jānosūta SJO saskaņā ar iepriekš minētajām vadlīnijām.

Izvērtēšana un pārskatīšana

42. Karoga valstij būtu periodiski jāizvērtē sava darbība attiecībā uz to administratīvo procesu, procedūru un resursu īstenošanu, kas vajadzīgi, lai izpildītu savas saistības, kā tas prasīts starptautiskajos instrumentos, kuru puse ir šī valsts.

43. Pasākumos karoga valstu darba izvērtēšanai cita starpā būtu jāiekļauj ostas valsts kontroles aizturēto kuģu īpatsvaru, karoga valsts inspekciju rezultāti, negadījumu statistika, saziņas un informēšanas procesi, ikgadējā statistiku par zaudējumiem (izņemot kuģu konstruktīvus pilnīgus zaudējumus (*CTL*)) un citi darbības rādītāji, lai noteiktu, vai karoga valsts pienākumu izpildei ir pietiekams darbinieku skaits, resursi un administratīvās procedūras.

44. Jomas, kuras ieteicams regulāri pārskatīt, cita starpā var ietvert:

- 1) flotes zaudējumu un negadījumu rādītājus, ar kuriem noteiktu tendences izvēlētajos laikposmos;
- 2) aizturēto kuģu pārbaudīto gadījumu skaitu attiecībā pret flotes lielumu;
- 3) pārbaudīto gadījumu skaitu, kad fiziskas personas, kurā ir karoga valsts vārdā izdotas apliecības vai apstiprinājumi, ir bijušas nekompetentas vai izdarījušas pārkāpumus;
- 4) atbildes uz ostas valsts ziņojumiem par nepilnībām vai intervences pasākumiem;
- 5) ļoti nopietnu un nopietnu negadījumu izmeklēšanas un no tām gūto pieredzi;
- 6) piešķirtos tehniskos un citus resursus;
- 7) flotes kuģu inspekciju, apskašu un kontroļu rezultātus;
- 8) nelaimes gadījumu darbā izmeklēšanu;
- 9) tādu negadījumu un pārkāpumu skaitu, kas konstatēti saskaņā ar piemērojamajiem starptautiskajiem jūras piesārņojuma novēršanas noteikumiem; un
- 10) apliecību, apstiprinājumu, apstiprinājumu vai tamlīdzīgu dokumentu apturēšanas vai anulēšanas gadījumu skaitu.

•